

РЕШЕНИЕ

№ 33983

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6996** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 и сл. от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на „Булсат“ ООД-ЕИК-[ЕИК] в несъстоятелност, чрез управителя С. Т., против Решение № ПИ-185/20.06.2025г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане жалбата му срещу отказ за произнасяне по същество по направено възражение за давност с вх.№ С250022-000-0180624/26.03.2025г., с което да бъдат погасени по давност дължими от „Булсат“ ООД публични задължения за главници в общ размер на 208 674,50 лев, както и лихвите върху въпросните задължения.

Според жалбоподателя неправилно в оспорваното решение е прието, че същия няма представителна власт по отношение на дружеството като изтъква, че при обявена несъстоятелност с акт по чл.710 от ТЗ управителните органи не изгубват процесуалната си дееспособност. Излага и подробни съображения по същество за изтекла абсолютна погасителна давност по отношение на задълженията посочени в жалбата, с искане съдът да ги обяви за погасени по давност, а алтернативно да отмени решението и върне преписката за решаване по същество.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът - директор на ТД на НАП - С., чрез процесуалния си представител намира жалбата за

неоснователна. Моли присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото, прие за установено следното от фактическа страна:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №22150025639/2015 г. срещу „Булсат“ ООД /н./ за принудително събиране на публични държавни вземания. С Решение № 1074/10.07.2014г., дело № 5074/2011 г. по описа на Софийски градски съд е открито производство по несъстоятелност по отношение на „Булсат“ ООД /н./, а с Решение № 701/04.04.2018 г., дело № 5074/2011 г. по описа на Софийски градски съд /л.23/ дружеството е обявено в несъстоятелност, като вземанията на НАП са предявени в производството през 2014 г. С актът по чл. 710 от ТЗ, на основание ял. 711, ал. 1, т.3 с обявяването на дружеството в несъстоятелност правомощията на органите на дружеството са прекратени. Предвид горното от 04.04.2018 г. представляващ дружеството е назначеният от съда синдик. На 26.03.2025 г. С. Т. (съдружник и управител в дружеството) депозира Възражение на основание чл. 171 от ДОПК с вх. №С250022-00(Ю180624/26.03.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, с което иска погасяване по давност на задължения, посочени в 18 позиции /л.35-36 от делото/. Към този момент синдик за синдик на дружеството е бил определен Р. Г. М. В Писмо с изх. № С250022-178-0007422/09.04.2025 г., издадено от С. Б., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. /л.35/ е обективизиран отказ за произнасяне по възражението за давност с мотива, че управителите на дружеството са с прекратени правомощия във връзка с Решение № 701/04.04.2018 г. на СГС.

На 22.04.2025г. С. Т. депозира молба до главен публичен изпълнител С. Б., в която излага аргументи, че независимо от постановеното по реда на чл.710 от ТЗ решение, управителните органи не губят автоматично представителната си власт, а ползват само ограничена такава и моли подаденото възражение да бъде разгледано. В Писмо с изх. № С250022-178-0010467/03.06.2025 г., издадено от С. Б., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. /л.35/ е обективизиран повторен отказ за произнасяне по възражението за давност.

На 09.06.2025г. в ТД на НАП С. постъпва жалба от „Булсат“ ООД /н./ чрез управителя С. Т. на основание чл.266 от ДОПК. С Решение № ПИ-185 от 20.06.2025 г. издадено от Директор на ТД на НАП - С., е оставена без разглеждане жалбата на С. Т.-управител на „Булсат“ ООД срещу отказ за произнасяне по възражение за давност, обективизиран в Писмо с изх. №С250022-178-0007422/09.04.2025 г. издадено от С. В., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП. Органът се е мотивирал с това, че жалбата не е подадена нито от представител на длъжника, нито от трето задължено лице, съобразно разпоредбата на чл.266 от ДОПК, като е приел, че представляващ дружеството се явява назначения синдик.

Въз основа на изложеното настоящия съдебен състав на Административен съд – София-град приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване и контрол за законосъобразност административен акт по аргумент от чл. 268, във връзка с чл. 267, ал. 2, т. 6 от

ДОПК. С оглед на горното жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В изпълнение на задълженията си по чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с § 2 от ДР на ДОПК (за служебна проверка на обстоятелствата дали административният акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът), съдът констатира следното:

Обжалваното Решение № ПИ-185/20.06.2025г. на Директора на ТД на НАП С., е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 266, ал. 1 от ДОПК. Съгласно посочената разпоредба, действията на публичния изпълнител се оспорват пред директора на съответната компетентна териториална дирекция. Съгласно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК, компетентната дирекция се определя по седалището на юридическото лице, в случая [населено място], което определя ТД на НАП-С. като компетентна дирекция. Атакуваното решение е издадено от директора на ТД на НАП-С., съгласно Заповед № 3204/14.10.2024г./ л.47/, поради което следва, че не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 от АПК.

Решението е издадено и в изискващата се писмена форма. Съдържа фактически и правни основания за издаването му, има разпоредителна част. Същото не страда от отменителни основания по чл. 146, т. 2 от АПК.

При постановяване на обжалвано решение, настоящия състав намира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно е приложен материалния закон.

С постановяване на решението по чл. 711, ал. 1, т. 3 от ТЗ не настъпва абсолютно прекратяване на правомощията на органите на длъжника. Те остават да съществуват в латентно състояние и с ограничен обем правомощия, свързани с извършване лично или чрез упълномощено от тях лице на всички процесуални действия, които не са изрично предоставени на синдика. Предоставените с чл. 658 ТЗ правомощия не превръщат синдика в законен представител на длъжника и не изключват правомощията на органите на длъжника да предприемат процесуални действия за защита на неговите права и интереси. Те остават да съществуват и да осъществяват дейностите, присъщи на тези органи не в цялост, а само с оглед предвиденото в закона - обжалване на решения, упълномощаване на представител, възражения и т.н. Възведеното възражение за давност не е акт на разпореждане с имуществото на дружество, а действие в защита на неговите интереси, част от материалното правоотношение, в което надлежна страна е дружеството, а не синдикът (В този смисъл е и постановеното по реда на чл.280, ал.1, т.3 от ГПК Решение № 117/18.07.2024г. по т.д. № 586/2023г. на ВКС, I т.о. Синдикът от друга страна, изхождайки от чл. 658, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ТЗ е този, който представлява предприятието и този, който следва да извършва всички процесуални действия по изразяване на становище, посочване и оспорване на доказателства, които са от значение за възникването и съществуването на вземането и по въведените правоизключващи или правопогасяващи възражения. Подадената жалба против действия на публичен изпълнител изхожда от „Булсат“ ООД и носи подпис на С. Т.-управител. В този си вид същата е нередовна, защото няма данни да изхожда от името на синдика. Подписването на жалбата от лице, което няма представителна власт по отношение на подателя ѝ, както е в случая прави жалбата нередовна /чл. 145, ал. 1, т. 5 от ДОПК/. Последното е обуславяло

задължение за ответният административен орган да предостави възможност за отстраняване на нередовността по реда на чл. 147, ал. 2, във връзка с чл. 145 от ДОПК. В разпоредбата на чл. 147 от ДОПК са уредени действията на компетентния да разгледа жалбата орган при просрочена или нередовна жалба, приложими в случая по аргумент от чл. 144, ал. 2 от ДОПК според която разпоредбите на глава седемнадесета /общи разпоредби/, дял трети /обжалване/ се прилагат в производствата по обжалване, уредени и в другите дялове на този кодекс, ако не е предвидено друго.

Въз основа на изложеното се приема, че жалбата, с която е сезирана ответната страна не е недопустима. Същата по изложените по-горе съображения се приема за нередовна, която нередовност е следвало да се констатира от по-горестоящия орган и да се дадат указания в тази насока. С оглед допуснатото съществено процесуално нарушение в хода на административното производство не съществува правна възможност в хода на настоящето производство за потвърждаване от страна на синдика на действия извършени в хода на административното производство. Атакуваното решение ще се отмени и делото като преписка ще се върне на административния орган за предоставяне на възможност на синдика на дружеството да потвърди или не извършените от името на същото процесуални действия без представителна власт, и едва след това, в зависимост от това дали действията ще бъдат потвърдени или не, да пристъпи към разглеждане, съответно оставяне без разглеждане на жалбата, с която е бил сезиран. Като не е процедирал по този ред Директорът на ТД на НАП-С. е допуснал процесуално нарушение на чл. 267, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 147, ал. 2 от ДОПК, което се явява съществено.

С оглед на изложеното Решение № ПИ-185/20.06.2025г. на Директора на ТД на НАП С. ще се отмени като незаконосъобразно в условията на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в установения по делото размер от 50 лева за представляващи платена държавна такса

Водим от изложеното и на основание чл. 268 от ДОПК, настоящия съдебен състав на Административен съд – София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Булсат“ ООД-ЕИК-[ЕИК] в несъстоятелност, чрез управителя С. Т. Решение № ПИ-185/20.06.2025г. на Директора на ТД на НАП С..

ИЗПРАЩА преписката на Директора на ТД на НАП С. за постановяване на акт, при съобразяване на изложените в настоящето решение съображения, които са задължителни.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на „Булсат“ ООД-ЕИК-[ЕИК] сумата от 50 /петдесет/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 268, ал. 2 от ДОПК.